

کمونیستها باید چشم و گوش خود را باز کنند

سازمان کمونیستی یونان، ترجمه از سهند شایان

شنبه هفتم دی ۱۳۸۷



"من از رهبران سیاسی خواستم بطور شفاف ناآرامیها را محکوم کنند. این وظیفه ی دولت و همه ی نیروهای سیاسی است که فوراً کسانی را که دست به خشونت و اعمال غیرقانونی و ضد دموکراتیک می زنند هم از نظر سیاسی و هم از نظر اجتماعی طرد کنند."

- اعلامیه ی کوستاس کارامانیس ، نخست وزیر یونان ، بعد از دیدار با رهبران احزاب پارلمانی!

رهبری اتحاد چپ رادیکال باید دست از حمایت از معترضین بردارد. "اعلامیه ی آلکا پاپاریگا، دبیرکل حزب کمونیست یونان (KKE) پس از ملاقات با نخست وزیر!

"چندی پیش از یکی از دوستان شنیدم که بعضی از نیروهای سیاسی رفتارهای متعهدانه و مسئولانه ای از خود بروز می دهند در صورتیکه تعدادی دیگر از معترضین حمایت می کنند" اعلامیه ی جورجیوس کاراتزفریس رئیس حزب افراطی دست راستی (LAOS)."

بگو چه کسانی از تو تمجید می کنند ، تا بگویم چه اشتباهاتی مرتکب شده ای - و ای.ننین اینهمه وفاداری چرا؟
وظیفه ی کمونیستها به هنگام ناپایداری سیاسی و ناآرامیهای اجتماعی، مستحکم و استوارکردن سیستم نیست. برعکس ، آنها باید تا آنجا که می توانند زخمهای عمیق تری بر پیکر نظام پوسیده ی ارتجاعی وارد آورند و تا آنجا که می توانند تضعیفش کنند تا شرایط اولیه برای سرنگونی آن فراهم شود. رهبری حزب کمونیست یونان از این اصل فاصله گرفته است. فراتر از این به تکرار شعارهای رژیم نولیبرال مبنی بر وجود تهدیدات نامتعارف بر علیه یونان و نظم اجتماعی می پردازد. رهبری حزب کمونیست، دوشادوش ک. کارامانیس از رهبران احزاب سیاسی می خواهد تا " برای خلاص شدن از این وضعیت دشوار از خود تعهد و مسئولیت نشان دهند." "لابد" وضعیت دشوار "برای حاکمیت، همان "وضعیت دشوار" برای مردم و چپ است؟" و "دوران بحران" برای بورژوازی بزرگ لاجرم " دوران بحرانی " برای جنبش طبقه ی کارگر است !!! اینجاست که دست تحلیل شسته رفته ی حزب کمونیست رو می شود!!

روز چهارشنبه ۱۰ دسامبر وقتی دولت از اتحادیه های کارگری خواست تظاهرات به سوی پارلمان را لغو کنند حزب کمونیست اطاعت امر کرد. فراکسیون اتحادیه کارگری حزب کمونیست مسیر تظاهرات را به سوی منطقه ی دیگری در شهر، خارج از ساختمان قدیمی وزارت مشاغل (که این روزها در مکانی دیگر اسکان یافته است!) کج نمود. وقتی روز جمعه ۲۲ دسامبر هزاران نفر از دانش آموزان و دانشجویان چون دریایی موج سراسر میدان قانون اساسی در برابر پارلمان را اشغال کردند، رهبری حزب کمونیست در میدانی، کیلومترها دورتر از مرکز تظاهرات، هواداران خود را گرد هم آورده بود.

بعدها اعمال خشونت آمیز جوانان هوادار حزب کمونیست در برابر دانشجویانی که می خواستند ساختمانهای اداری مرکزی دانشگاه را به اشغال در آورند ماهیت واقعی شعار مبارزه طبقاتی سازش ناپذیر حزب کمونیست را بیش از پیش عریان نمود.

حزب طبقه ی کارگر یا حزب " قانون و نظم "

رهبری حزب کمونیست در باره ی حزب طبقه ی کارگر، آگاهی طبقاتی و مبارزه ی طبقاتی بسیار حرف می زند. اما اعمال این حزب بار دیگر ثابت کرد که اینها " آقایان مسئولیت پذیر"، " نجیب زادگان وفادار" بیش نیستند. این حزب، تشکیلاتی است که می خواهد همه چیز در "چهارچوب نهاد" باقی بماند.

سه سال قبل "روزنامه ریزوسپاستیس" ارگان مرکزی حزب کمونیست انقلاب جوانان حاشیه نشین فرانسه را در صدر اخبار خود قرار داده بود. در آن زمان رهبری حزب در ارگان مرکزی اش می نوشت: "دولت فرانسه و همه ی کسانی که میکوشند انقلاب حاشیه نشینان و جوانان فرانسه را با اتهام آشوب طلبی و هرج و مرج طلبی محکوم کنند، در تلاشند علل انقلاب را لاپوشانی کرده و از گفتن واقعیات و علل نارضایتی جوانان فرار کنند". و نیز "حزب کمونیست همبستگی صمیمانه و آتشین خود را تقدیم ناراضیان و بینوایان عصر حاضر پاریس و همه ی فرانسه می کند". این چیزی است که حزب کمونیست آن موقع در رابطه با اعتراضات فرانسه کیلومترها آنسوتر از مرزهای یونان می گفت و آنچه الان در رابطه با وقایع بیخ گوشش می گوید نشان از دورویی و دروغگویی بیشترمانه ای دارد که حزب در آن زمان مرتکب اش شده بود: انقلابیگری دروغین!!! حرافی صرف!!! شعار مفت!!!

حال که انفجار جوانان در یونان اتفاق افتاده حرف حساب رهبری حزب کمونیست چیست؟ آنها ما را متهم به حمایت از اغتشاشات می کنند. یکی از وکلای پارلمان حزب کمونیست، گیوکاس، تا آنجا پیش رفت که "سیریزا" را متهم به قچاق انسان و رابطه با مجرمین نمود!

اینهمه آیا نتیجه ی بدخواهی و عناد حزب کمونیست با "سیریزا" است؟ آیا این ادعاها نشانه ی تداوم جنگ داخلی از سوی حزب کمونیست در میان جنبش چپ نیست؟ نه! این نتیجه ی همان سیاستی است که رهبران حزب کمونیست اتخاذ کرده اند: "نگهبانان صلح و امنیت اجتماعی!!" دستکاری حاکمیت در حزب کمونیست آن را به بازوی سیاسی راست تبدیل کرده است.

سوال: آیا این حاکمیت را باید به وسیله جنبش انقلابی برانداخت یا نه؟

رهبری حزب کمونیست از شعار "مرگ بر حکومت قاتلان و دزدان حمایت نمی کند. و البته سیاستی در پیش نگرفته

است که به این شعار ختم شود. احتمالاً سیاست دائمی و شفاف رهبری حزب کمونیست این است: "ما در پی تغییر اربابان مان نیستیم".

سوال ما این است: از کی، در کدامیک از آثار تئوریک و در کدام سیاست عملی و نظری جنبش کمونیستی کشف کرده اند که مبارزه برای به زانو در آوردن دولت و اتخاذ سیاستی انقلابی و مبارز عملی نامطلوب و نادرست است؟ از کی "حزب طبقه کارگر" فقط در شعار خواهان نابودی دولت سرمایه داری شده است و نه در عمل؟ خصوصاً زمانی که این شعار حرف دل هزاران جوان و نوجوان و مرد و زن ستمدیده باشد؟

سوال ما این است: چرا آنها عملاً این گنده گویی های خود را که در تبلیغات حزبی بکار می برند، در عمل انجام نمی دهند: ("ضد حمله و نافرمانی")؟ خصوصاً زمانی که اپوزیسیون باصطلاح سوسیال دمکرات "پاسوک" نه تنها کوچکترین فشاری بر دولت وارد نمی آورد تا وادار به استعفايش کند بلکه بر عکس از جناح راست می خواهد حس مسئولیت پذیری خود را افزایش دهد، نقش دولتی خود را بخوبی ایفا کند و به اوضاع سروسامان ببخشد. سوال ما این است: در شرایطی که دولت تحت فشار فزاینده ی ناآرامیهای اجتماعی و انقلاب جوانان است، ناآرامیهایی که بسرعت به مدارس، دانشگاهها، مراکز کار و تولید سرایت می کند (قطع نظر از امکان کسب آرای صندوق های رای) دستآورد بزرگی برای جنبش مردمی نیست؟ آیا نشانه ی قدرت مردم در شکستن طرح های ارتجاعی دولتهای سرمایه داری نیست؟

رهبری حزب کمونیست یکبار دیگر کمونیسم را از اعتبار می اندازد. این حزب پیشترها با دفاع از سوسیالیسم واقعاً (نا) موجود اینکار را کرده است. زمانی که با حزب دست راستی و سوسیال دمکراتهای "پاسوک"، "دولت اتحادملی" را تشکیل داد. اینک دوباره به اقدامی مشابه دست زده است. با حمله به جوانان معترض و انقلابی آنها را از کمونیسم دور می کند.

برای تغییر امور و روند جاری باید جنبش چپ و کمونیستی خودمان را سازمان دهیم. جنبشی که به برانداختن نظم موجود وفادار بماند. ما نیازی به حرافان، کسانی که تسلیم فشار بورژوازی شده اند، نداریم! آنان که در حرف انقلابی اند و در عمل ضدانقلاب!!!

(سازمان کمونیستی یونان (KOE)

۱۵ دسامبر

ترجمه از سهند شایان

سلام دمکرات

